

۱۰

نشست علمی تحول در حوزه گردشگری و دولت سیزدهم برگزار می‌شود

رونمایی از سامانه آموزش مجازی زبان فارسی «چارچوب»

۱۱

۱۲

استقرار عدالت اقتصادی و فرهنگی

فرهنگ

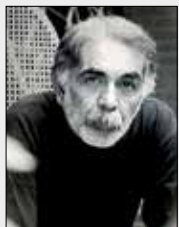
پنجشنبه :: ۱۷ تیر ۱۴۰۰ :: شماره ۵۹۸۲

برسد به دست رئیس جمهور و رئیس قوه قضاییه

عکاسی برای ثبت حقیقت

یکی از عوامل ماندگاری کاوه گلستان ثبت لحظاتی است که در بحبوحه انقلاب اسلامی و همچنین هشت سال دفاع مقدس در قالب عکس ثبت شده‌اند. آن هم در مقطعی که عکاسان معدودی به خیابان‌ها یا به جبهه‌ها می‌رفتند. گلستان درباره عکس‌های انقلاب گفته است: «عکس بود که خون شهید را به عنوان پیام معنوی انقلاب اسلامی، به سراسر ایران منتقل کرد. تصاویر شهدای به خون غلتیده انقلاب که دست به دست می‌گشت. خشم عمومی را نسبت به رژیم شاه افزایش داد.» او سال ۱۳۵۸ جایزه رابرت کاپا را به دلیل عکسی از آن خود کرد که امام خمینی (ره) را در حال پایین آمدن از پله‌های هواپیمایی که او را از پاریس به تهران آورد، نشان می‌دهد. مدال طلای رابرت کاپا جایزه‌ای است که هر سال توسط باشگاه مطبوعات خارج کشور آمریکا به بهترین گزارش‌های منتشرشده عکاسی در خارج از کشور تعلق می‌گیرد. این جایزه به افتخار رابرت کاپا عکاس جنگ به نام او گذاشته شده است. اولین جایزه رابرت کاپا در سال ۱۹۵۵ به هوارد سوچورک اهدا شد.

کاوه گلستان در مورد خودش این‌گونه می‌گفت: «من کاوه هستم. کاوه گلستان. عکاس نه بالا و نه پایین. فقط برای ثبت حقیقت به دنیا آمده‌ام.» او همچنین درباره حضورش در جنگ ایران و عراق و نزدیکی‌اش به مرگ این‌گونه نوشته است: «گاهی اوقات احساس می‌کردم لاشخورم چون با هلیکوپتر به هر جاکه کشت و کشتار بود می‌رفتم. عکس می‌گرفتم و جنازه جمع می‌کردیم. در طول جنگ دستمالی داشتم که همیشه همراهم بود. این دستمال را بارها شسته‌ام و به آن کلاب زده‌ام اما کماکان بوی مرگ می‌دهد! احساس می‌کنم دیگر هیچ چیز مرا نمی‌ترساند. هیچ چیز حیرت‌زده‌ام نمی‌کند. من نهایت را دیده‌ام.»

مرگ کاوه گلستان نیز با میدان نبرد گره خورده است. او در نهایت پس از سال‌ها فعالیت مؤثر و ثبت وقایع و اتفاقات دوران زندگی‌اش، زمانی که ارتش آمریکا با کشور عراق مشغول جنگ بود در ۱۳۰ کیلومتری کرکوک بر اثر انفجار مین کشته شد. لی‌لی گلستان؛ خواهر کاوه، زمانی در یادداشتی در سوگ برادر نوشته بود: «مادرم می‌گفت کاوه هست. همه جا هست. به همیشه هست و ماندگار می‌ماند با آن لبخند مهربان و چشم‌های گرمش. با آن تند و فیزی حرکتش. با آن تعهدش در قبال ایران. مادرم راست گفت. کاوه هست.»

۱۷ نفر از چهره‌های فرهنگی در گفت‌وگو با جام‌جم از دغدغه‌هایشان در حوزه فرهنگ و پیشنهادهایشان به روسای جمهور و قوه قضاییه می‌گویند

بسته پیشنهادی اهالی فرهنگ به رئیسی و ارژهای

چیزی به استقرار دولت جدید به ریاست حجت‌الاسلام سید ابراهیم رئیسی نمانده و همین روزهاست که همزمان با تغییر سکانداران قوه مقننه، قوه قضاییه کشور نیز دوران تازه‌ای را ذیل مدیریت حجت‌الاسلام محسنی اژهای آغاز کند. اما ارتباط هر دو قوه با حوزه فرهنگ و هنر، موضوعی است که انتظار می‌رود باتوجه به رویکردهای آقای رئیسی در دوره مدیریت بر قوه قضاییه، در دولت سیزدهم نیز تداوم یابد و ضمناً باتوجه به همکاری ایشان با آقای ارژای، این راهبردها در دوران جدید مدیریت قضایی کشور نیز ادامه پیدا کنند. بیش از هر چیز هم، درخواست و اعلام نیاز ریاست جدید هر دو قوه از کارشناسان حوزه‌های تخصصی برای مشارکت در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی، باعث شده تا بسیاری از دلسوزان و کارشناسان و صاحب‌نظران برای طراحی سازوکار عرصه فرهنگ و هنر در دوران تازه، علاقه‌مندی نشان دهند. نکته قابل توجه در این مشارکت این است که همان اندازه که مسؤولان کلان مدیریتی کشور می‌توانند به طبیعت کثرت فعالیت‌ها و درگیری‌ها از جزئیات مسائل جاری در حوزه‌های تخصصی مختلف دور باشند و در عین حال مسؤولیت حفظ دید کلی به هر حوزه تخصصی و هدایت جامعه در مسیر اصلی را بر عهده بگیرند، اهالی آن حوزه‌های تخصصی دید جزئی‌تر و دقیق‌تری نسبت به مسائل جاری در آن دارند و برنامه‌ریزی درست در نتیجه این همکاری، همراه با حس مشارکت و فعالیت اتفاق خواهد افتاد. در این راستا با تعدادی از هنرمندان، کارشناسان و مدیران فرهنگی در عرصه فرهنگ و هنر کشور درباره اولویت‌های عاجل دولت و قوه قضاییه به گفت‌وگو نشستیم. لازم به ذکر است مطالبی که می‌خوانید تنها بخشی از نقطه نظر کارشناسان فرهنگ و هنر در این زمینه است و برای مطالعه متن کامل به سایت جام‌جم آنلاین مراجعه کنید.

گروه فرهنگ

مدیریت فرهنگ

۱

نادر طالب‌زاده، معاون سینمایی اسبق وزیر فرهنگ و ارشاد

دولت؛ اساسا فرهنگ و هنر در اولویت نیست

به نظر من اصلا درباره فرهنگ و هنر اصلا نباید صحبت کرد. تا زمانی که ۶۰ درصد مردم در فقر مطلق هستند و ظرف یک سال اخیر اصلا از مواد پروتئینی استفاده نکرده‌اند، من خودم را تا زمانی که این دست مشکلات حل نشده درگیر فرهنگ و هنر نخواهم کرد. حتی برنامه خودم هم در تلویزیون را بر همین منوال می‌گردانم که اگر دوباره قرار باشد روی آنتن برویم چه موضوعاتی را در همین مساله مطرح کنیم که به نظرم همین مسائل اقتصادی، مسائل اصلی هستند. ما هرچه از فرهنگ و هنر حرف زدیم، حواس همه پرت شد! اصل مساله این است که کشور را ربودند بردند و هیچ کلاستری هم نبود از دست‌شان پس بگیرد. الان تازه همه بیدار شده‌اند. به هر حال به نظرم اول باید به مساله اقتصاد رسیدگی کنیم.

نادر طالب‌زاده، اهل سینما و مستندسازی پیگیر و دغدغه‌مند است. سال‌ها در رسانه‌های مختلف حضور و هم دستی بر مدیریت فرهنگ داشته است.

قوه قضاییه؛ دنده‌ها را بگیرد

در این قوه هم نقاط سیاه زیادی وجود دارد که اگر اصلاح نشود روی بقیه مسائل اثر می‌گذارد. امیدوارم دوران جدید حریف این نقاط سیاه بشود و این مسیری را که آقای رئیسی بنا گذاشت ادامه بدهد تا مردم حس کنند و امیدوار شوند که قوه قضاییه نظارت دارد و کسی نمی‌تواند قسر در برود. وقتی کسی ۴۰ سال پیش یک پول سیاه هم نداشت و حالا سرمایه میلیاردری دارد معلوم است دزد توی شهر آمده و کسی نفهمیده و یکی دو نفر هم نیست. وقتی آمار پولدارها می‌رسد به ۲۵۱ هزار نفر و از عربستان هم بالاتر می‌رزد پس نشان می‌دهد اول اینها را باید حل کرد.

۳

مهدی کاموس، مدیر کل سابق دفتر مطالعات سازمان تبلیغات اسلامی

مهدی کاموس، نویسنده و پژوهشگر که روی سبک زندگی در تاریخ ادبیات داستانی به خصوص پس از انقلاب اسلامی مطالعه داشته، کتاب‌هایی چون «نیایش نسل سرخ، مرغ حق، نخل بهشتی و...» را در کارنامه دارد. کاموس درباره اولویت‌های دولت سیزدهم گفت:

دولت؛ تعریف فلسفه ادبیات

پیشنهاد من به دولت سیزدهم توجه به فلسفه ادبیات است. این‌که الان ادبیات ما اوقات فراغت مردم را پر می‌کند؟ چقدر به تاریخ اجتماعی ایران توجه دارد؟ تا چه اندازه در حوزه انسان تمدن نوی اسلامی کار می‌کند؟ معتقدم دولت سیزدهم باید نگاهش را در حوزه ادبیات به انسان شناسی انسان تمدن نوی اسلامی معطوف کند. همچنین دولت باید در اصلاح فرآیند آفرینش ادبی، تسهیل‌گری کند. کلید و نقطه تمرکز این موضوع در دو نهاد آموزش و پرورش و آموزش عالی است. اولویت سوم اصلاح فرآیند آفرینش ادبی و ایجاد نظام ارزیابی است؛ ریل‌گذاری در جشنواره‌ها تاکنون عمدتاً فرمالیستی و ساختارگرا بوده اما به اندیشه‌ای که به شکل زیبا در اثر مطرح می‌شود کمتر پرداخته‌ایم. در نظام ارزیابی باید تحولی ایجاد کنیم. ادبیات ما در دهه ۶۰ ناشرمحور بود و از ناشران حمایت می‌شد. در دهه ۷۰ نویسنده‌محور شدیم. در دهه ۸۰ به سمت مخاطب‌محوری آمدم و یارانه را به مخاطب دادیم. الان دولت سیزدهم باید به دنبال برنامه‌ای برای تعادل و حمایت از نویسنده، ناشر و مخاطب باشد.

کلوزآپ

دیلیپ کومار هم رفت

با مرگ دیلیپ کومار ۹۸ ساله، بالیوود یکی از افسانه‌های قدیمی و کلاسیک خود را از دست داد کومار در کنار ستارگانی چون راج کاپور، دیجنتی مالا و راجندر کومار، یکی از ستون‌های اصلی سینمای هند در دهه‌های طلایی آن بود و با مرگ او بالیوود می‌رود تا فصلی بزرگ از تاریخ خود را به خاک و گذشته‌ها بسپارد. مرگ دیلیپ کومار، هند را عزادار کرد، اما بهت‌زده‌شان نکرد. این مگااستار بالیوودی چند سال بود با بیماری دست و پنجه نرم می‌کرد و در چند ماه گذشته، بارها به بیمارستان مراجعه کرده بود. سارا بانو، همسر دیلیپ کومار از ناخشنودی او و دردهایی که طی چند ماه آخر زندگی‌اش کشید، حرف زد. تماشاگران قدیمی سینما در ایران دیلیپ کومار را برای فیلم‌های بلاک باستری چون گنگا جمنا، رام و شام، دوداس و مغول اعظم می‌شناسند. اما تماشاگران جوان‌تر و به خصوص بینندگان فیلم‌های سینمایی در دهه ۶۰ خورشیدی، نام این هنرمند مسلمان بالیوود را با درام خانوادگی «قانون / شاکتی» در کنار آمیتاب باچان به یاد می‌آورند. این فیلم که به رویارویی هیجان‌انگیز پدری پلیس با پسر باغی‌اش می‌پردازد، به قدری مورد توجه تماشاگران قرار گرفت که طی یک هفته دوبار روی آنتن سیمای جمهوری اسلامی ایران رفت. در همان ایام، سالن‌های سینماها هم «مشعل» او را نشان دادند که با آتیل کاپور همبازی بود. دیلیپ کومار از سوی منتقدان هندی، لقب سلطان ترازوی را گرفت. در تاریخ سینمای هند هیچ بازیگر دیگری نتوانست مثل او در قالب شخصیت‌های محزون قرار گیرد و اشک تماشاگران را درآورد. در دورانی که سینمای هند تحت تسلط هنرمندان هندو بود، دیلیپ کومار بدون هیچ پشتوانه خانوادگی هنرمندانه توانست به پرده سینما راه پیدا کند و خیلی زود به یکی از ستارگان سرشناس روز تبدیل شود. با ورود او، بقیه هنرمندان مسلمان و غیرهندو هم جرات حضور در بالیوود را پیدا کردند. با این حال، راه برای بازیگر چندان هم هموار نبود. او که اولین فیلمش را سال ۱۹۴۴ بازی کرد، تنها سه سال بعد و با اولین کار پرفروشش «جوگنو» توانست خود را به همکاری‌اش ثابت کند. بسیاری از بازیگران مسلمان بالیوودی، دیلیپ کومار را منبع الهام خود معرفی کرده‌اند. در این میان، شاه‌رخ‌خان پادشاه بالیوود، خودش را بیشتر از هر هنرمند دیگری مدیون دیلیپ کومار می‌داند. میزان ارادت او به این هنرمند کلاسیک به قدری زیاد بود که سال ۲۰۰۰ در نسخه دوباره‌سازی شده دوداس ظاهر شد و بازی خودش را به کومار هدیه کرد. / بالیوود هنگاما